UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

30 päivänä syyskuuta 2010 *

Asiassa C-133/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Fővárosi Bíróság (Unkari) on esittänyt 23.2.2009 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.4.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

József Uzonyi

vastaan

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot sekä tuomarit C. Toader, K. Schiemann, L. Bay Larsen (esittelevä tuomari) ja A. Prechal,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: hallintovirkamies B. Fülöp,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 8.7.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Jósef Uzonyi, edustajanaan ügyvéd Y. Uzonyi,

– Unkarin hallitus, asiamiehinään R. Somssich, M. Fehér ja K. Szíjjártó,

– Euroopan komissio, asiamiehinään B. Simon ja F. Clotuche-Duvieusart,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisukysymys koskee yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna 20.2.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 319/2006 (EUVL L 58, s. 32; jäljempänä asetus N:o 1782/2003) 143 b a artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä ennakkoratkaisupyyntö on esitetty riita-asiassa, jossa kantajana on Uzonyi ja vastaajana on Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (maatalouden ja maaseudun kehittämisen keskusvirasto, jäljempänä Hivatal) ja jossa on kyse erillistä sokeritukea koskevasta hakemuksesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön oikeus

3 Asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklan, jonka otsikko on ”Erillinen sokerituki”, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellä 143 b artiklasta poiketen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavat uudet jäsenvaltiot voivat viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2006 päättää myöntää vuosien 2006, 2007 ja 2008 osalta erillistä sokeritukea viljelijöille, jotka voivat saada tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän nojalla. Tukea myönnetään objektiivisin ja syrjimättömin perustein, kuten:

– asetuksen (EY) N:o 1260/2001 19 artiklan mukaisesti tehtyjen toimitussopimusten kattamat sokerijuurikas-, sokeriruoko- ja juurisikurimäärät,

– asetuksen (EY) N:o 1260/2001 mukaisesti tuotetut sokeri- tai inuliinisiirappimäärät,

– niiden hehtaarien keskimääräinen määrä, joilla on viljelty sokerin taikka inuliinisiirapin tuottamiseksi käytettyä sokerijuurikasta, sokeriruokoa tai juurisikuria ja jotka asetuksen (EY) N:o 1260/2001 19 artiklan mukaisesti tehdyt toimitussopimukset kattavat

ja suhteessa jäsenvaltioiden ennen 30 päivää huhtikuuta 2006 määrittämään yhden tai useamman markkinointivuoden 2004/2005, 2005/2006 ja 2006/2007 muodostamaan viitekauteen, joka voi olla eri kunkin tuotteen osalta.”

4 Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003, sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 318/2006 ja yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä annetun asetuksen (EY) N:o 320/2006 muuttamisesta Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi 19.12.2006 annetun asetuksen (EY) N:o 2011/2006 (EUVL L 384, s. 1), joka tuli voimaan 1.1.2007, 1 artiklan 2 kohdalla korvattiin 143 b a artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavalla tekstillä:

”Tukea myönnetään suhteessa jäsenvaltioiden ennen 30 päivää huhtikuuta 2006 määrittämään viitekauteen, jonka muodostaa yksi tai useampi markkinointivuosista 2004/2005, 2005/2006 ja 2006/2007 ja joka voi olla eri kunkin tuotteen osalta, ja objektiivisin ja syrjimättömin perustein, kuten:

– asetuksen (EY) N:o 1260/2001 19 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 318/2006 6 artiklan mukaisesti tehtyjen toimitussopimusten kattamat sokerijuurikas-, sokeriruoko- ja juurisikurimäärät,

– asetuksen (EY) N:o 1260/2001 tai asetuksen (EY) N:o 318/2006 mukaisesti tuotetut sokeri- tai inuliinisiirappimäärät,

– niiden hehtaarien keskimääräinen määrä, joilla on viljelty sokerin taikka inuliinisiirapin tuottamiseksi käytettyä sokerijuurikasta, sokeriruokoa tai juurisikuria, joista viljelijä on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1260/2001 19 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 318/2006 6 artiklan mukaisesti toimitussopimukset.”

5 Käsiteltävänä olevassa asiassa vastaaja vetoaa tähän muutokseen, jota ei sovelleta kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa ratione temporis, asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklan tulkintaan vaikuttavana seikkana.

Kansallinen säännöstö

6 Yhtenäisen pinta-alatukijärjestelmän nojalla tukeen oikeutetuille viljelijöille maksettavasta erillisestä sokerituesta annetun maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön (FVM) asetuksen 48/2006 (VI.22.) (Magyar Közlöny 2006/75; jäljempänä maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön asetus) 2 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Oikeus tukeen on niillä viljelijöillä,

a) joilla on viitevuonna erityislainsäädännön nojalla oikeus yhtenäiseen pinta-alaperusteiseen tukeen

b) joilla on viitekautena juurikkaiden toimitusoikeus tai Slovenian sokerikiintiöön perustuva sopimus

c) ovat täyttäneet sokerijuurikkaiden toimitusoikeuksiin liittyvät velvoitteensa.

_ _”

7 Toimitusoikeus koskee sellaista sokerijuurikasmäärää, joka on tarpeen yhteisön oikeuden nojalla jäsenvaltiolle myönnetyn sokerikiintiön kattaman sokerimäärän valmistamiseksi.

8 Maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön asetuksen 5 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1) Tukihakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

a) sokerintuotantoneuvoston antama todistus hakijalla 1.7.2004 ja 1.7.2005 olevien toimitusoikeuksien (sokeripitoisuus 16 %) määrästä (tonneina) (määrä lasketaan yhdenmukaisen 140 kg tonnilta tuotoksen perusteella)

b) sokerijuurikkaan jalostuskiintiöstä vastaavan taloudellisen toimijan antama todistus tuotantosopimuksen perusteella markkinointivuosina 2004/2005 ja 2005/2006 toimitettujen A- ja B-sokerijuurikkaiden (sokeripitoisuus 16 %)

määrästä (tonneina) (jalostajien todistukset voidaan tarvittaessa antaa korjattuina yhdenmukaisen 140 kg:n sokerituotoksen perusteella)

c) toimivaltaisen paikallisen sokerijuurikastuottajayhtymän todistus siitä, että hakija on täyttänyt toimitusoikeuksiin liittyvät velvoitteensa

d) mikä tahansa muu tukioikeutta osoittava todistus.

2) Kun kyseessä on tuottajayhtymän jäsen, jalostajat antavat todistuksen yhtymän toimittamasta kokonaismäärästä ja yhtymä antaa todistuksen yhtymän jäsenten toimittamista osuuksista.

_ _”

Oikeudenkäynti kansallisessa tuomioistuimessa ja ennakkoratkaisukysymys

9 Pääasian kantaja Uzonyi esitti 28.6.2006 Hivatalille vuoden 2006 osalta hakemuksen erillisen sokerituen saamiseksi sokerijuurikkaiden, joita toimitetaan niin kutsutun yhdistäjän (integrátor) välityksellä, joka välittää, koordinoi ja avustaa yhdistämiensä viljelijöiden tuotantotoimintaa, tuotannon perusteella.

10 Uzonyi saattoi kuitenkin näyttää toteen ainoastaan, että yhdistäjällä oli sokerijuurikkaiden toimitusoikeus ja että yhdistäjä oli noudattanut tähän oikeuteen liittyviä velvoitteita.

11 Hivatal hylkäsi 18.4.2007 tekemällään päätöksellä hänen hakemuksensa sillä perusteella, ettei hänellä ollut oikeutta tukeen, koska hän ei ollut esittänyt maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön asetuksen 5 §:n 1 momentissa tarkoitettuja todistuksia.

12 Uzonyi vaati hylkäyspäätöstä oikaistavaksi.

13 Kyseinen vaatimus hylättiin maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön, jonka sijaan pääasian vastaaja Hivatal on tullut, 6.7.2007 tekemällä päätöksellä.

14 Hylkäämistä perusteltiin sillä, että oikeus tukeen on ainoastaan niillä viljelijöillä, joilla on sokerijuurikkaiden toimitusoikeus ja jotka ovat täyttäneet siihen liittyvät velvoitteet. Koska hakemukseen liitetyt todistukset eivät koskeneet kantajan itsensä vaan yhdistäjän toimitusoikeutta ja siihen liittyvien velvoitteiden täyttämistä, maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön asetuksen 5 §:n 1 momentissa asetetut edellytykset eivät ministeriön mukaan täyttyneet.

15 Uzonyi nosti hylkäyspäätöksestä kanteen ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa. Kantaja vetoaa niiden tuottajien, jotka toimittavat sokerijuurikkaat itse, ja niiden tuottajien, jotka toimittavat sokerijuurikkaita yhdistäjän välityksellä, väliseen syrjintään. Hän vaatii, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen

ministeriön asetuksen 5 §:n 2 momenttia, joka koskee sokerijuurikkaiden toimituksia tuottajayhtymien välityksellä, on sovellettava analogisesti.

16 Pääasian vastaaja väittää ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa, että objektiivisten ja syrjimättömien arviointiperusteiden soveltaminen koskee viiteajanjaksoa, johon asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklassa viitataan, eikä samassa artiklassa tarkoitettuja henkilöitä, joille tukea voidaan myöntää. Vastaajan mukaan sen väitettä tukee asetuksen N:o 2011/2006 1 artiklan 2 kohdalla asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklaan tehty muutos. Sen mukaan tällä muutoksella pelkästään täsmennettiin säännöksen sanamuotoa sen sisältöä muuttamatta. Sekä ennen muutosta että sen jälkeen objektiivisten ja syrjimättömien arviointiperusteiden soveltaminen koskee sen mukaan siis ainoastaan viiteajanjaksoa.

17 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön asetuksen 2 ja 5 §:ssä suljetaan tuen ulkopuolelle viljelijät, jotka eivät ole tehneet sopimusta suoraan sokerinvalmistajan kanssa vaan ovat tehneet viljelysopimuksen sellaisen yhdistäjän kanssa, jolla on yhdistäjän välityksellä juurikkaita toimittavien tuottajien viljelyaloihin perustuva toimitusoikeus. Nämä viljelijät eivät nimittäin kykene todistamaan, että heillä itsellään olisi toimitusoikeuksia, joita maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön asetuksessa edellytetään tuen saamiseksi.

18 Kyseinen tuomioistuin toteaa, että sen sijaan viljelijät, jotka ovat tuottajayhtymän jäseniä eivätkä ole tehneet sopimusta suoraan sokerinvalmistajan kanssa vaan ovat tehneet viljelysopimuksen sellaisen tuottajayhtymän kanssa, jolla on tämän yhtymän jäsenten viljelyaloihin perustuva toimitusoikeus, voivat saada erillistä sokeritukea maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön asetuksen 5 §:n 2 momentin

voimassa olevien säännösten nojalla esittämällä tämän tuottajayhtymän antaman todistuksen.

19 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mukaan on otettava huomioon unionin tuomioistuimen vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan EY 34 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kaikenlaisen syrjinnän kielto yhteistä maatalouspolitiikkaa toteutettaessa on vain erityinen ilmaus yleisestä yhdenvertaisuusperiaatteesta.

20 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo, että tulkittavan yhteisön oikeussäännön sanamuoto ei ole selvä, kun otetaan lisäksi huomioon se, että tätä säännöstä on muutettu myöhemmin. Kyseinen tuomioistuin toteaa lisäksi, että jos unionin tuomioistuin katsoo, että asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklan nojalla sokerijuurikkaiden tuottajat, jotka toimittavat niitä yhdistäjän välityksellä, ovat samalla tavoin oikeutettuja erilliseen sokeritukeen kuin ne tuottajat, jotka toimittavat sokerijuurikkaita itse, tällainen tuki voidaan vuoden 2006 osalta myöntää pääasian kantajalle sekä lukuisille muille vireillä olevien asioiden kantajille soveltamalla maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön asetuksen 5 §:n 2 momenttia analogisesti.

21 Näissä olosuhteissa Fővárosi Bíróság päätti lykätä asian ratkaisemista ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Seuraako asetuksen N:o (EY) 1782/2003 143 b a artiklan 1 kohdassa 31.12.2006 asti voimassa olleesta säännöksestä, jonka mukaan ’tukea myönnetään objektiivisin ja syrjimättömin perustein’, että siltä osin kuin on kyse oikeudesta yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän nojalla maksettavaan erilliseen sokeritukeen, viljelijöitä ei voitu kohdella eri tavoin sen perusteella, toimittivatko ne sokerijuurikkaita jalostettavaksi välittömästi (itse) vai välillisesti (yhdistäjän välityksellä)?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

22 Kansallinen tuomioistuin pohtii kysymyksellään, kun sitä luetaan ennakkoratkaisupyynnön perustelujen valossa, lähinnä sitä, onko asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklaa tulkittava siten, että sen vastainen on pääasiassa kyseessä olevan lainsäädännön kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan erillistä sokeritukea ei myönnetä viljelijälle, jolla ei ole toimitusoikeutta ja joka toimittaa sokerijuurikkaita sokerinvalmistajalle sellaisen yhdistäjän välityksellä, jolla on toimitusoikeus, vaikka tämän lainsäädännön mukaan erillinen sokerituki myönnetään viljelijälle, jolla on toimitusoikeus ja joka toimittaa sokerijuurikkaita välittömästi sokerinvalmistajalle, sekä viljelijälle, jolla ei ole toimitusoikeutta, joka on tuottajayhtymän jäsen ja joka toimittaa sokerijuurikkaita sokerinvalmistajalle tämän tuottajayhtymän, jolla on toimitusoikeus, välityksellä.

23 Jotta tähän kysymykseen voidaan vastata, on määritettävä, merkitseekö tällainen kansallinen sääntely asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklassa kiellettyä syrjintää.

24 Vastaajan pääasian riita-asiassa esittämistä väitteistä on aluksi todettava, että

– asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklan, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa, kaikissa kieliversioissa säädetään selvästi, että erillistä sokeritukea myönnetään objektiivisin ja syrjimättömin perustein viljelijöille, jotka voivat saada tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän nojalla

– kyseisen artiklan yhdessäkään kieliversiossa ei luoda yhteyttä yhtäältä objektiivisten ja syrjimättömien perusteiden ja toisaalta viiteajanjaksojen määrittämisen välille.

25 Asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklan myöhempi muuttaminen asetuksen N:o 2011/2006 1 artiklan 2 kohdalla ei kyseenalaista näitä toteamuksia.

26 Vaikka ei voida sulkea pois sitä, että muutossäännös voisi poikkeuksellisesti toimia muutetun säännöksen tulkintaan vaikuttavana seikkana, tällainen mahdollisuus on nimittäin lähtökohtaisesti suljettu pois, kun aiemman säännöksen kaikki kieliversiot ovat selviä.

27 Muutossäännöksen, johon esillä olevassa asiassa on vedottu, kaikki saatavilla olevat yhdeksäntoista kieliversiota eivät kuitenkaan ole selviä. Kuudessa kieliversiossa eli tanskan-, viron-, ranskan-, unkarin-, puolan- ja portugalinkielisessä versiossa on nimittäin muotoilueroja, jotka aiheuttavat vähintäänkin moniselitteisyyttä sen osalta, sovelletaanko objektiivisia ja syrjimättömiä perusteita tuen myöntämiseen vai viiteajanjakson määrittämiseen.

28 Lisäksi kolmentoista muun kieliversion eli espanjan-, tšekin-, saksan-, kreikan-, englannin-, italian-, latvian-, liettuan-, hollannin-, slovakin-, sloveenin-, suomen- ja ruotsinkielisen version merkitys on samalla tavoin selvä kuin tulkittavan säännöksen merkitys.

29 Näin ollen on todettava, että asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklassa asetetaan sen edellytykseksi, että uudet jäsenvaltiot myöntävät erillistä sokeritukea, se, että ne soveltavat objektiivisia ja syrjimättömiä perusteita.

30 Näin ollen siinä ainoastaan toistetaan EY 34 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettu syrjintäkielto.

31 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan syrjintäkielto yhteistä maatalouspolitiikkaa toteutettaessa on vain erityinen ilmaus yleisestä yhdenvertaisuusperiaatteesta, joka edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla ja että erilaisia tapauksia ei kohdella samalla tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella (ks. erityisesti EY 34 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan osalta asia C-313/04, Franz Egenberger, tuomio 11.7.2006, Kok., s. I-6331, 33 kohta; asia C-33/08, Agrana Zucker, tuomio 11.6.2009, Kok., s. I-5035, 46 kohta ja asia C-365/08, Agrana Zucker, tuomio 20.5.2010, Kok., s. I-4341, 42 kohta).

32 Asetuksella N:o 319/2006 on lisätty 143 b a artikla asetukseen N:o 1782/2003, sellaisena kuin kyseinen asetus oli ennen kuin siihen tehtiin muutoksia.

33 Asetuksen N:o 319/2006 2, 6, 7, 9, 10 ja 11 perustelukappaleesta ilmenee, että sillä on tarkoitus taata tulotuki viljelijöille, jotka tuottavat sokerijuurikkaita ja jotka voivat saada tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän nojalla.

34 Kyseisessä asetuksessa ei luoda mitään yhteyttä erillisen sokerituen myöntämisen ja sen välille, toimittavatko viljelijät sokerijuurikkaita sokerinvalmistajille suoraan vai välillisesti. Siinä ei luoda yhteyttä myöskään erillisen sokerituen ja sen välille, onko viljelijällä toimitusoikeuksia vai ei.

35 Kun otetaan huomioon asetuksen N:o 319/2006 tarkoitus, sokerijuurikkaita tuottavat viljelijät ovat näin ollen toisiinsa rinnastettavassa asemassa, toimittivatpa he näitä tuotteita sokerinvalmistajalle suoraan tai välillisesti ja olipa heillä itsellään kansallisessa lainsäädännössä edellytettyjä toimitusoikeuksia tai ei.

36 Sen pääasiaan sovellettavan kansallisen oikeuden tulkinnan mukaan, jota ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on käyttänyt ja jonka se on vahvistanut vastauksena selvennysten esittämistä koskevaan pyyntöön, jonka unionin tuomioistuin esitti sille toimitetuissa kirjallisissa huomautuksissa esiintyneiden tämän oikeuden eri tulkintojen vuoksi, yhdistäjän välityksellä toimivalle viljelijälle, jolla ei ole toimitusoikeuksia ja joka toimittaa sokerijuurikkaita sokerinvalmistajalle sellaisen yhdistäjän välityksellä, jolla on toimitusoikeus, ei voida myöntää suoraan erillistä sokeritukea, vaikka se voidaan myöntää yhtäältä viljelijälle, jolla on toimitusoikeuksia ja joka toteuttaa toimitukset itse, sekä toisaalta viljelijälle, jolla ei ole toimitusoikeuksia ja joka toimittaa sokerijuurikkaita sokerinvalmistajalle sellaisen tuottajayhtymän välityksellä, jolla on toimitusoikeuksia ja jonka jäsen hän on.

37 Tästä seuraa, että pääasiassa kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön kaltaisessa lainsäädännössä toisiinsa rinnastettavia tapauksia kohdellaan eri tavalla.

38 Näin ollen on tutkittava, voidaanko tällaista erilaista kohtelua perustella objektiivisesti.

39 Unkarin hallitus väittää kirjallisissa huomautuksissaan, että yhdistäjä kykenee yleensä paremmin suorittamaan erilliseen sokeritukeen liittyviä hallinnollisia tehtäviä. Kansallisessa oikeudessa käytetty ratkaisu on sen mukaan yleensä tuottajalle edullisempi. Se edistää asioiden tehokasta hoitamista, koska hallinnon tarvitsee ratkaista

ainoastaan yhdistäjien tekemät hakemukset eikä kaikkien yhdistäjän välityksellä juurikkaita toimittavien tuottajien tekemiä hakemuksia.

40 Suullisen käsittelyn aikana Unkarin hallitus täsmensi, että sen mukaan asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklassa asetettujen edellytysten täyttämiseksi yhdistäjän itsensä on voitava saada tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän nojalla.

41 On kuitenkin todettava, että ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen tulkinnan mukaan se, että viljelijä kuuluu tuottajayhtymään, jolla on toimitusoikeuksia, ei estä sitä, että erillinen sokerituki myönnetään suoraan kyseiselle viljelijälle, vaikka tällä itsellään ei ole toimitusoikeuksia.

42 Näin ollen viljelijät, jotka ovat tuottajayhtymän jäseniä, voivat itse tehdä erillistä sokeritukea koskevan hakemuksen ilman, että heidän osaltaan esitettäisiin näkemyksiä siitä, että hakemusten yhteiskäsittely olisi tehokkaampaa. Tällaiset näkemykset pätevät kuitenkin yhtä lailla tämän viljelijäryhmän osalta kuin sellaisten yhdistäjän välityksellä juurikkaita toimittavien viljelijöiden ryhmän osalta, joilla ei ole toimitusoikeuksia.

43 Jos lisäksi oletetaan, että näihin näkemyksiin voidaan vedota sellaisia yhdistäjän välityksellä juurikkaita toimittavia viljelijöitä tai tuottajayhtymän jäseniä vastaan, jotka eivät itse toimita sokerijuurikkaita sokerinvalmistajille, ne eivät missään tapauksessa voi merkitä objektiivista perustelua sille, että näitä kahta viljelijäryhmää kohdellaan eri tavoin kuin viljelijöitä, jotka itse toimittavat sokerijuurikkaita sokerinvalmistajille.

44 Niihin ei voida vedota varsinkaan, jos erillisen tuen saamista välittäjän hakemuksesta koskevien edellytysten seurauksena on lopulta se, että kyseessä olevilta viljelijöiltä evätään tämä tuki, esimerkiksi tilanteissa, joissa

– nämä viljelijät eivät välittäjän laiminlyötyä tehtävänsä saa esittää suoraan tämän sijasta erillistä tukea koskevaa hakemusta,

– sille, että välittäjä tekee erillistä tukea koskevan hakemuksen viljelijöiden lukuun, on asetettu edellytykseksi se, että se itse voi saada tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän nojalla, vaikka asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklassa asetetaan tämä edellytys ainoastaan sellaisen viljelijän osalta, joka hakee erillistä tukea, eikä sitä edustavan välittäjän osalta.

45 Tämän vuoksi on todettava, että pääasian riita-asiassa kyseessä olevan kohtelun kaltaista erilaista kohtelua ei voida perustella objektiivisesti.

46 Näin ollen esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1782/2003 143 b a artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sen vastainen on pääasiassa kyseessä olevan lainsäädännön kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan erillistä sokeritukea ei myönnetä viljelijälle, jolla ei ole toimitusoikeuksia ja joka toimittaa sokerijuurikkaita sokerinvalmistajalle sellaisen yhdistäjän välityksellä, jolla on toimitusoikeuksia, vaikka tämän lainsäädännön mukaan erillinen sokerituki myönnetään viljelijälle, jolla on toimitusoikeuksia ja joka toimittaa sokerijuurikkaita suoraan sokerinvalmistajalle, sekä viljelijälle, jolla ei ole toimitusoikeuksia, joka on tuottajayhtymän jäsen ja joka toimittaa sokerijuurikkaita sokerinvalmistajalle tämän tuottajayhtymän, jolla on toimitusoikeus, välityksellä.

47 Joka tapauksessa kansallisen tuomioistuimen asiana on arvioida, voiko se tulkita kansallista lainsäädäntöä sovellettavan yhteisön oikeuden mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

48 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna 20.2.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 319/2006, 143 b a artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sen vastainen on pääasiassa kyseessä olevan lainsäädännön kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan erillistä sokeritukea ei myönnetä viljelijälle, jolla ei ole toimitusoikeuksia ja joka toimittaa

sokerijuurikkaita sokerinvalmistajalle sellaisen yhdistäjän välityksellä, jolla on toimitusoikeuksia, vaikka tämän lainsäädännön mukaan erillinen sokerituki myönnetään viljelijälle, jolla on toimitusoikeuksia ja joka toimittaa sokerijuurikkaita suoraan sokerinvalmistajalle, sekä viljelijälle, jolla ei ole toimitusoikeuksia, joka on tuottajayhtymän jäsen ja joka toimittaa sokerijuurikkaita sokerinvalmistajalle tämän tuottajayhtymän, jolla on toimitusoikeus, välityksellä.

Allekirjoitukset